

INTERVENCIÓ ROSELLA ANTOLÍ ACTE PRESENTACIÓ COM A CANDIDATA A L'ALCALDIA DE BONREPÒS I MIRAMBELL

Gràcies a totes les persones que esteu ací (familiars, amics/gues, companys del cor, de la Brama o de Macarella) els que heu vingut per curiositat o per Compromís (i em referisc a la gent que veniu de col·lectius d'altres pobles). Als meus pares per haver-me educat en la no-resignació i l'arromanguisme. A Mª José per estes paraules afectuoses són ja tants anys treballant colze a colze, amb alegries i algun que altre disgust, que el que va començar amb companyes de projecte ha acabat amb una bona amistat. I a Fran Ferri, que en la seua agenda superatapeïda ha trobat un buit per vindre al nostre poble.

Ja sabeu els que em conegueu que jo sóc més de converses que de discursos, preferisc el diàleg a monòlegs però el format de l'acte és així i em toca parlar jo sola un "ratet" i a vosaltres escoltar-me, quin remei! No només em conforme en no avorrir-vos, el meu objectiu és provocar-vos reflexions, preguntes, discrepàncies... perquè vull que acudiu a la propera assemblea oberta de Compromís amb ganes d'aportar idees o de discutir-ne les que aporten altres. Que porteu les propostes o les queixes que es queden en les tertúlies de sobretaula, en les cerveses amb els amics o en els trajectes d'autobús València-Bonrepòs Bonrepòs-València. S'ha acabat el temps de la política d'escenari, es tracta de que tu, nosaltres, siguem protagonistes del canvi que volem per al nostre poble.

Perquè no sé si hi ha moltes persones que no em coneixen encara, si sou de Bonrepòs i Mirambell i no em coneixíeu ara per l'INFOCompromís que heu rebut a casa ara, ja sabreu almenys que tinc 35 anys, sóc professora de física i química (m'encanta el meu treball) i que cante en la coral, toque en la brama i participe de l'Associació Cultural Macarella. Dit això m'apetix explicar-vos que si m'he llançat a ser candidata a l'alcaldia del meu poble és perquè crec que puc aportar. Que, si la gent del meu poble aposta per Compromís i isc de regidora treballarà incansablement per canviar la forma de fer política al poble i si en som més (regidores i regidors de Compromís, vull dir), estic segura que serà així, que ho farem realitat. Tenim ganes de fer faena, tenim il·lusió i sobretot tenim propostes per recuperar la

política per a la ciutadania i trencar definitivament amb la idea de votar cada 4 anys i donar un xec en blanc als representants triats amb majoria absoluta o simples regidors/es. No, això ja s'ha acabat, eixe no és el poble que volem.

El poble que volem és un poble on la participació ciutadana siga la bandera. Si, també volem un poble més just i solidari, més respectuós amb el medi ambient i més valencià, però primer un poble participatiu.

I clar, **per poder ser participar cal saber.** I si les portes de l'ajuntament fa anys que estan tancades és perquè no es vol que la gent sàpia. Des de fa molts anys uns i altres, els de la rosa i els de la gavina s'han preocupat de tindre-ho tot ben tancat per fer i desfer sense que ningú s'entere de res. Això s'ha d'acabar, i s'acabarà si Compromís forma part de l'equip de govern, perquè els veïns i veïnes de Bonrepòs i Mirambell no volem que ens tracten com a menors d'edat que és el que fan quan demanem que els pressupostos estiguen a la web de l'ajuntament o pressupostos participatius que els que governen ens diuen que eixe document és complicat d'entendre i que en tot cas posaran una bústia de suggerències per a decidir què fer amb 10.000€. Compromís ha presentat 40 propostes, però senyors i senyores, no heu entés res, això no és participació ciutadana: volem la documentació, volem fòrums en què se'ns explique com s'estructuren els pressupostos i volem debatre què fer amb els NOSTRES DINERS.

I en el nostre poble la participació ciutadana compta amb un gran aliat, **la multitud d'associacions** que hi ha al poble (culturals, esportives, cíviques, festives). Per això pensem que participació ciutadana no és fer una reunió d'associacions sempre convocada per l'ajuntament per vore què fem enguany que no hi ha festers de Sant Joan o muntar un concert de nadal amb participació de les diferents associacions. Tampoc mantindre la dinàmica de premis i càstigs en relació a les subvencions que s'ha anat cultivant des de fa molts anys i ha calat en les associacions sobremanera. Ja ho dic hui ací perquè quede constància: si sóc alcaldessa o regidora d'este poble, aniré a les associacions que encara reserven cadires en primera fila per a les autoritats que a mi no me'n reserven, que si vull estar davant aniré prompte i si arribe tard estaré més arrere.

Participació ciutadana és crear un organisme independent on les associacions puguen discutir i decidir autònomament per exemple els recursos que necessita cada associació i dissenyar una programació conjunta. És que l'ajuntament, assessorat per les associacions, oferisca una programació complementària de qualitat. I això es pot aplicar a cultura, a festes, a joventut, a benestar social, a urbanisme (per què no es compta amb la gent quan es vol modificar el PGOU? Per què se li encarrega la faena a una arquitecta que ni viu al poble ni realment pensem que li interessa massa conèixer-lo en profunditat?)

Un últim exemple de què és i no és participació ciutadana, el parc d'ací davant de l'ajuntament es diu Parc de les formiguetes, un nom ben bonic que van triar els xiquets i xiquetes de l'escola. Ens sembla molt bé però no haguera segut millor que un Consell de xiquetes i xiquets haguera proposat com volen que siguen els parcs infantils? Com volen que siga el poble? Francesco Tonucci, l'ideòleg del projecte "La ciutats dels xiquets" diu ben clarament que una ciutat o poble pensada per als més menuts, on es puguen moure autònomament sense perills, on puguen jugar al carrer, etc. és una ciutat/poble perfecte per a totes les edats. Triar un nom d'un parc és una anècdota comparat amb un grup de xiquetes i xiquets observant, debatent, criticant i proposant idees per a fer un poble més habitable.

També he comentat que **volem un poble solidari** entenem perfectament la diferència entre

caritat i solidaritat i justícia social. No és fer-se fotos repartint menjar a famílies que passen problemes o a cada activitat que organitza l'ajuntament recollir menjar per a Caritas. Si, cal oferir el que tenim a aquell que ho necessita, jo mateixa (com vosaltres) sempre que vaig a una activitat col·labore, però els polítics a més de promoure la solidaritat, tenen la responsabilitat de buscar solucions a l'arrel del problema i exigir drets. I ací el problema és ben gros quan hi ha xiquets del poble que no poden fer tres menjades al dia en condicions o quan hi ha cua de persones del poble replegant menjar als contenidors del Mas i Mas. No val mirar a una altra banda, cal atendre les necessitats urgents però sobretot buscar solucions i exigir drets. O és que no tenim un dret a no passar fam o tindre una casa? Doncs els polítics hem d'exigir que allà on es legisle s'aproven lleis (Corts Valencianes, Congrés dels diputats o Parlament europeu) que impedisquen que et tiren de casa i que tingues dret per exemple a una renda bàsica. I per últim, no podem tolerar que qui ens parle de solidaritat siga un partit que està podrit, el partit de la corrupció, del despilfarro, de les retallades... Els valencianes i valencians estem farts de posar la televisió i vore que sempre que es parla de nosaltres es parla de lladres i corruptes, sort que apareixen de tant en tant Fran, Mónica, Enric, Mireia, Pañella... que ens fan sentir un poquet més dignes.

És per això també que diem que volem **un poble més valencià**, volem sentir-nos orgullosos del que som i de que tenim. I la llengua és el nostre tresor més preuat i és una vergonya i un crim (esta setmana ha anat escola valenciana a la ONU a denunciar-ho) que els nostres governants vulguen destruir-la, que desaparega. Això, Compromís no ho anem a consentir i quan, d'ací uns mesos, estem al govern promourem totes les iniciatives que calguen per augmentar-ne el seu ús entre el veïnat. Però també tenim una responsabilitat en els xicotets gestos del dia a dia, per això Compromís (i som l'únic partit al poble que ho fa), l'utilitzem per fer discursos, butlletins, cartelleria...si al valencià no li donem àmbits d'ús dignes, estem considerant-la una llengua de segona i per a què val? Per fer "chistes"?

I també quan diem un poble més valencià pensem en el nostre patrimoni (al nostre poble està abandonat o ha segut destruït: ajuntament vell, arxiu municipal, llavador i magatzem de Mirambell, empedrat del carrer major) i en l'horta. El nostre treball ha de ser la restauració del que encara ens queda, promoure la recuperació de la memòria històrica i posar-ho en valor. Per exemple jo sempre que passege per Mirambell i veig la placa del "Parc de la Unió" em pare a pensar quanta gent d'este poble sabrà que ací, en un poble menut de l'horta es va fundar una de les organitzacions agràries valencianes més importants. Sí, a la Llar Parroquial. Això la gent del poble ho ha de saber i sentir-se'n orgullosa.

I quan ens referim a que volem un **poble respectuós amb el medi ambient** volem dir que l'horta és el nostre patrimoni natural més important, que està ben viva per al maltractament sistemàtic que ha rebut de les autoritats. No sé si heu signat ja contra el PGOU de València, supose que sí perquè urbanitzar més horta quan hi ha pisos buits a patades és una aberració. I ací al poble, com pot ser que el nostre alcalde, fill de llaurador Compromís li demanem que les parcel·les que el poble que són horta productiva i estan considerades urbanes es tornen a rústic ens diga que no pots ser? Quina pena que no pense que l'horta no té futur, quin poc amor a les seues arrels! Doncs Compromís ho tenim clar, defensarem cada pam d'horta però sobretot durem a terme iniciatives per augmentar el rendiment econòmic dels aliments de primeríssima qualitat que produeixen els nostres llauradors, a les Corts Valencianes però també al poble. I ací, no ens caldrà pensar massa perquè precisament hi ha iniciatives locals molt bones dutes a terme en pobles del voltant per, fonamentalment, regidors i regidores de Compromís.

I respectar el medi ambient és aprofitar que Bonrepòs i Mirambell és un lloc privilegiat per produir molta més energia de fonts renovables (fotovoltaica) i reduir emissions de CO₂. Hi ha multitud d'exemples d'iniciatives per instal·lar plaques fotovoltaïques en edificis públics i promoure'n la instal·lació als sostres de les indústries i a les cases particulars, hi ha projectes per promoure l'eficiència energètica entre els escolars com el 50-50. Vivim en un lloc privilegiat per desplaçar-se pel poble caminant, en bici o en patins. Es pot reduir el trànsit en bona part del poble i el barranc i convertir les vores en una senda per a vianants i bicicletes (accés restringit per als usos agrícoles) i exigir seguretat als desplaçaments en bici a la ciutat per la carretera de Barcelona.

Per acabar dir que no sé si conegueu a **Senior i el Cor Brutal**, doncs tenen un disc que es diu "El poder del voler", si es vol és pot i si no es vol no es pot. Ací al nostre poble, els nostres governants no volen, o volen altres coses per això necessitem un canvi.

I arribats ací, prepareu-vos per escoltar que el que proposem des de Compromís són fantasies que no es poden dur a la pràctica perquè no tenim ni idea del que és gestionar el dia a dia d'un ajuntament. Doncs si vos diuen això somriu i els contesteu que tot açò ja s'està fent als pobles on governa Compromís: Muro, Vila-Real, Betxi, Godella... i només caldria preguntar-los com ho fan i adaptar-ho al nostre poble.

I també vos diran que la gent és molt còmoda i no participaria de res. Torneu a somriure i els dieu que la prova de que estan equivocats són les Primàries de Compromís. S'han apuntat més de 40.000 persones per configurar la candidatura de Compromís a les Corts Valencianes, res més lluny del dia a dia d'una persona. Imagineu si se'ns pregunta per temes que ens afecten!

I per no fer-ho llarg, acabe amb un poemeta que hem escrit entre Vicent Andrés Estellés i jo:

"No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen,
en què ja toquem el canvi amb la punteta dels dits,
baixa al carrer i participa.
Participa del ball de disfresses i les paelles,
en reunions i en assemblees, dóna les mans al teu germà.
No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen,
en què tenim tan a prop recuperar el País,
baixa al carrer i participa, fes comboi amb Compromís."

Vinga va, ara arromanguisme!

Rosella Antolí Santolària

23 de gener de 2015